

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Skarbu Państwa

przeciwko Zakładom Chemicznym „J.(...)” S.A. w J.

o stwierdzenie nieważności uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 11 grudnia 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza 180 (sto osiemdziesiąt) złotych od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w W. wyrokiem z dnia 11 grudnia 2009 r. oddalił apelację strony pozwanej Zakładów Chemicznych „J.(...)” S.A. w J. od wyroku Sądu Okręgowego w J. z dnia 17 września 2009 r. w sprawie o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 29 maja 2009 r. W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła zaskarżanemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 382 k.s.h. w związku z art. 390 § 2 k.s.h., polegającą na uznaniu, że czynności rady nadzorczej dotyczą kontroli czynności zarządu, co nie ma nic wspólnego z czynnościami zarządzania, przysparzającymi spółce korzyści, a także naruszenie

prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. w związku z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że w okolicznościach sprawy nie było potrzebne sięgnięcie po wiadomości specjalne, a takie stanowi wiedza z zarządzania, która umożliwia poprawną interpretację powołanych przepisów Kodeksu spółek handlowych. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów. W odpowiedzi na skargę Prokuratoria Generalna wniosła o jej odrzucenie lub oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu.

Odnotowując tylko, że zarówno w skardze, jak i w jej uzupełnieniu skarżący określa się jako strona powodowa, mimo że jest pozwanym, to skarga nie spełnia nawet minimalnych wymagań uzasadniających jej wniesienie. Wprawdzie pozwany wykonał zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie drugiej instancji i na podstawie art. 398⁴ § 2 k.p.c. sporządził wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale nadal nie wiadomo nawet, na jakiej podstawie opiera swoje zarzuty i na którą z przesłanek wskazanych w art. 398⁹ k.p.c. się powołuje. Poza zadaniem pytania o charakter nadzoru w procesie zarządzania spółką, na co miałby odpowiedzieć Sąd Najwyższy, nie towarzyszy temu najmniejszy nawet wywód prawny. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać jurydycznie poprawne i odrębne od uzasadniania samych zarzutów - uzasadnienie tego wniosku, co jednoznacznie wynika z art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. Przedstawione przez skarżącego argumenty zawarte we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zawierają żadnych motywów prawnych, zaś ze sposobu uzasadnienia podniesionych zarzutów naruszenia przez zaskarżony wyrok przepisów postępowania wynika, że podważane są ustalenia faktów i oceny dowodów, a to w ogóle nie może być podstawą skargi kasacyjnej (art. 398 § 3 k.p.c.). Jeżeli mimo to pozwany uważał naruszenie powołanych w skardze przepisów postępowania cywilnego za istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, to tym bardziej powinien to przedstawić we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powołanych przez skarżącego kwestii prawnych dotyczy utrwalone, bogate orzecznictwo i poglądy doktryny, których skarżący w ogóle nie zauważył, a które w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego są trafnie przytoczone przez stronę powodową w odpowiedzi na skargę.

Z tego względu skarga kasacyjna na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. podlega odrzuceniu z zasądzeniem kosztów na podstawie art. 98 w związku z art. 398 i 391 § 1 k.p.c. na rzecz zastępującej stronę powodową Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.